

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Djulieta Budak
(art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-1169/2024
I-15126977-01-Ira-25102024)*

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023; Nerespectarea regulilor de citare nu constituie temei de recurs; Existența unor pretinse raporturi civile nu exclud vulnerabilitatea și scopul exploatării; Aprecierea dată probelor de către instanța de apel nu este irațională.

05 martie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorească
Prima instanță – Victor Sandu
Instanța de apel – Igor Mânăscuță, Stelian Teleucă, Oxana Robu

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Djulieta Budak,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Leonid Chirtoacă,
Alexandru Negru, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Djulieta Budak s-a născut în anul 1983 în mun. Chișinău. Ea a fost învinuită în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (trafic de ființe umane).

2. Djulieta Budak a fost apărută de avocații Alexandru Zmeu, Iulian Arhireu și Vladimir Kovali.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Djulieta Budak a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii incriminate și condamnată la opt ani de închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul transportării persoanelor peste hotarele Republicii Moldova. Instanța a admis parțial acțiunile civile și a dispus încasarea, de la Djulieta Budak, în beneficiul părților vătămate A. Z. și E. M., a prejudiciului moral în mărime de câte 20.000 de lei pentru fiecare. La 20 decembrie 2023, instanța de apel a respins apelul apărării și a menținut sentința.

4. La 11 septembrie 2024, avocatul Alexandru Zmeu, în interesele condamnatei, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare sau rejudecarea cauzei. La 28 mai 2025, avocatul Vladimir Kovali a depus un supliment la recurs, dezvoltând argumentele formulate în cererea inițială.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 24 iulie 2014 și s-a terminat la 26 ianuarie 2015. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 septembrie 2015 - 10 septembrie 2020. Instanța de apel a examinat cauza între 09 martie 2021 și 20 decembrie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 25 octombrie 2024.

6. La 26 ianuarie 2026, avocatul Vladimir Kovali, a depus o cerere de accelerare a examinării cauzei penale. Deoarece soluționarea recursului era programată pentru 05 martie 2026, cererea nu a fost distribuită pentru examinare. În subsidiar, el a solicitat suspendarea executării sentinței. Codul de procedură penală nu prevede suspendarea executării sentinței pe durata examinării recursului. Suspendarea obligațiilor pecuniare poate fi cerută doar în temeiul Codului de executare, însă competența de soluționare aparține instanței care a emis sentința, cu depunerea cautiunii (încheierea [1ra-105/2025](#) § 10).

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Djulieta Budak a fost învinuită că, la începutul lunii august 2013, atunci când se afla pe teritoriul mun. Chișinău, a acționat împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată, pe nume „Muhamad Aziza”, aflată la acel moment în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite în vederea recrutării lui E.M. pentru exploatare sexuală. Prin abuz de starea de vulnerabilitate a victimei, determinată de lipsa unui loc de trai, a unui loc de muncă și a surselor minime de existență, precum și de aflarea la întreținere a unui copil minor și existența unor datorii financiare, ei au obținut consimțământul lui EM la exploatarea sexuală comercială pe teritoriul or. Dubai, din Emiratele Arabe Unite. În continuare, Djulieta Budak, a organizat transportarea acesteia până la Gara auto, la autocarul de rută Chișinău – Moscova, de unde victima s-a deplasat până la Aeroportul din or. Moscova, Federația Rusă. Budak a acoperit toate cheltuielile aferente deplasării. În aceeași zi, victima E.M., a urmat instrucțiunilor primite și în baza biletului de avion rezervat în prealabil pe numele său de către persoana pe nume „Muhamed Aziza”, s-a deplasat pe cale aeriană în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite. Acolo, ea a fost întâlnită de către „Muhamed Aziza”, care a preluat și a continuat acțiunile inițiate anterior. El a transportat-o într-un apartament nestabil, din același oraș, unde i-a sechestrat pașaportul și i-a solicitat restituirea unei datorii inventate în sumă de 3.000 de dolari. „Muhamed Aziza” a invocat că această sumă urmează a fi achitată către Djulieta Budak pentru organizarea deplasării. E.M. a fost supusă exploatării sexuale comerciale, a fost determinată să acorde servicii sexuale contra plată diferitor bărbați timp de aproximativ trei luni. O parte din sumele obținute erau solicitate și primite de persoana nestabilă care acționa împreună și de comun acord cu Djulieta Budak.

8. Tot ea, Djulieta Budak aproximativ în perioada lunii august 2013, când se afla în barul „Tandem” din mun. Bălți, împreună cu persoane nestabilite cu nume „Rada” și „Muhamed Aziza”, a acționat în vederea recrutării lui A. P. și L. M. pentru exploatare sexuală. Inculpata a obținut consimțământul lui A. P. și L. M., în vederea exploatării sexuale comerciale prin abuz de vulnerabilitatea acestora determinată de situația socială și financiară precară a acestora. Ea le-a mai comunicat faptul mincinos că ele vor fi angajate la un loc de muncă bine plătit în or. Dubai, Emiratele Arabe Unite. Budak le-a recrutat astfel pe A. P. și L. M. în vederea exploatării sexuale comerciale. Ea le-a solicitat să se deplaseze din mun. Bălți în mun. Chișinău, unde le-a întâlnit la Gara de Nord și le-a transportat cu automobilul personal la domiciliul său din mun. Chișinău, unde le-a adăpostit. Din motivul apariției unor probleme la perfectarea pașaportului victimei L.M., legate de existența antecedentelor penale ale acesteia, Djulieta Budak le-a comunicat victimelor că urmează să presteze servicii sexuale contra plată pe teritoriul mun. Chișinău. Ulterior, Djulieta Budak, cu autoturismul personal de model „Chrysler”, le-a transportat pe A. P. și L. M. pe traseul de centură, str. Calea Moșilor din mun.

Chișinău, unde, contrar voinței acestora, prin aplicarea violenței psihice, A. P. a fost impusă să acorde servicii sexuale contra plată diferitor bărbați până în luna decembrie 2013, iar L. M. până în luna septembrie 2014. În perioada indicată, Djulietta Budak a solicitat și a primit de la acestea sume de bani obținute din prestarea serviciilor sexuale contra plată. Acțiunile Djulietei Budak au fost calificate în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

b. Probele

9. Partea vătămată A. P. a declarat că, aflându-se într-o situație materială dificilă, având un copil minor pe care îl creștea singură și neavând un loc de muncă stabil, a fost informată de prietena sa L. M. că o persoană pe nume Djulietta din mun. Chișinău le-ar putea ajuta să plece la muncă peste hotare. Inculpata le-a propus inițial un loc de muncă în Federația Rusă, în calitate de chelnerițe. La sosirea în mun. Chișinău, au fost întâlnite de inculpată și cazate la domiciliul acesteia. Inculpata le-a luat buletinele sub pretextul perfectării pașapoartelor. După o perioadă, inculpata le-a comunicat că plecarea în Moscova nu mai este posibilă și le-a propus să presteze servicii sexuale în mun. Chișinău, pe șoseaua de centură a orașului. Ea le-a explicat tarifele și modul de comportament cu clienții și cu poliția. Partea vătămată a declarat că era transportată zilnic pe traseu de către inculpată, care le lăsa în locuri diferite și revenea seara pentru a ridica sumele obținute. Documentele de identitate erau păstrate de inculpată. Aceasta le apela frecvent pentru a comunica câți clienți a deservit și ce sume a obținut. Budak nu-i permitea să plece acasă. Bani obținuți erau preluați de inculpată, aceasta invocând cheltuieli pentru chirie, haine, hrană și transport. În fața instanței partea vătămată a susținut declarațiile date la urmărirea penală. Ea a reiterat recrutarea prin promisiunea unui loc de muncă în Moscova, preluarea actelor, plasarea pe traseu și ridicarea zilnică a banilor. A indicat că a reușit să plece cu ajutorul unui client. La solicitarea sa, inculpata a transmis o sumă de bani părinților acesteia prin intermediul unei persoane din Federația Rusă, pentru a crea aparența că ea se află la muncă în Moscova. A indicat că suma transmisă a constituit aproximativ 100 de dolari. Ea a mai indicat că, inculpata ținea evidența sumelor într-un carnet. Inculpata i-a propus să plece în Dubai, Ea a indicat că îi este cunoscut numele Rada (f.d. 40-44, vol. I; 4-7, vol. IV).

10. M. L., audiată ca martor la etapa urmăririi penale, a dat declarații similare celor date de A. P. Ea a confirmat că A. presta servicii sexuale și era expusă riscurilor (violență/neplată), că Budak solicita bani și ridica tonul când nu primea sumele pretinse. Ea personal a acumulat datorii față de Budak pentru haine, încălțăminte, cosmetice și ulterior pentru mobilier procurat (dulap, mese, scaune, noptiere, canapea). Datoria la un moment dat ajunsese la aproximativ 20.000–23.000 de lei pentru haine și aproximativ 20.000 lei pentru mobilier. ML a transmis continuu bani în contul acestor „datorii”, inclusiv după ce a încetat să mai locuiască la Budak, iar evidența sumelor datorate era ținută de Budak. La 22 octombrie 2014, M. L. a menționat expres că nu are pretenții față de Budak și că a

acceptat benevol să presteze servicii sexuale. Ea a menționat că nu a fost constrânsă fizic să desfășoare această activitate, iar condițiile de împărțire a veniturilor au fost acceptate de ea (f.d. 57–61, vol. I).

11. Andrei Comlev audiat în calitate de martor a indicat că L. M. a locuit în apartamentul dat în chirie în perioada aprilie–iunie 2014 și că Djulieta Budak venea frecvent la aceasta și solicita sume de bani. Inculpata o căuta insistent și după plecarea acesteia din apartament. În ședința de judecată martorul a menținut declarațiile anterioare. El a precizat că a văzut-o pe inculpată venind la apartament și că aceasta întreba unde se află L. și pretindea că aceasta îi este datoare cu bani. A menționat că a intervenit o dată pentru a aplana un conflict și că nu cunoaște cu ce se ocupa L. (f.d. 85, vol. I; f.d. 173, vol. III).

12. Ana Lupu audiată în calitate de martor a declarat că a locuit împreună cu L.M. în anul 2014. În acea perioadă Djulieta Budak venea frecvent la aceasta și îi solicita bani. L. îi transmitea inculpatei sume cuprinse între 400 și 1.000 de lei, iar atunci când nu răspundea la telefon, Budak o căuta insistent, pentru aceasta o apela și pe martoră. Ea a relatat că inculpata manifesta un comportament agresiv și o amenința pe L. A observat situații în care Budak o transporta pe L. cu automobilul, inclusiv până la traseu, pentru practicarea prostituției. În privința motivului plăților, L. invoca datorii pentru haine și alte bunuri, fără a exista o sumă clar determinată. În ședința de judecată, martora a menținut în esență declarațiile, precizând că nu a asistat direct la remiterea banilor, însă știe că L. îi dădea bani inculpatei și că aceasta o căuta frecvent, motivând că îi este datoare (f.d. 83-84 vol. I; 186-187 vol. III).

13. Partea vătămată E. M. a declarat că o cunoștea pe Djulieta Budak din piață, unde procura haine, inclusiv pe datorie. În luna august 2013, în contextul situației sale materiale dificile și al faptului că presta servicii sexuale contra plată, inculpata i-a propus să plece în Dubai pentru practicarea prostituției. Ea i-a promis câștiguri mai mari și condiții mai bune. În acest scop, inculpata ar fi organizat o discuție prin Skype cu o persoană din Dubai, pe nume Muhamad Aziza. Djulieta i-a împrumutat 285 de euro pentru drum și a însoțit-o la procurarea билетelor până la Moscova, de unde a plecat în Dubai. Acolo, pașaportul i-a fost reținut de Aziza și a prestat servicii sexuale în cluburi de noapte. I s-a comunicat că pentru organizarea plecării trebuie achitată suma de 3.000 de dolari către Djulieta Budak. Ulterior Aziza a transferat în numele ei suma de 2.500 de dolari inculpatei. În Dubai a stat aproximativ trei luni. După revenirea în Republica Moldova, Djulieta i-a solicitat restituirea sumei de 285 de euro pentru drum și 3.300 de lei pentru haine, deși primise anterior 2.500 de dolari. Sub presiunea inculpatei, partea vătămată a prestat din nou servicii sexuale pe str. Calea Basarabiei pentru a achita pretinsa datorie. Ea îi transmitea bani aproape zilnic. În ședința de judecată, partea vătămată a susținut în esență declarațiile date la urmărirea penală. A reiterat modalitatea de recrutare, discuțiile prin Skype cu Aziza, împărțirea promisă a veniturilor, transferul sumei de 2.500 de dolari către Djulieta, precum și solicitările

ulterioare de bani după revenirea sa în Republica Moldova. A relatat și un episod în care concubinul său ar fi fost amenințat de inculpată și soțul acesteia în legătură cu datoria. Totodată, a menționat că anterior a mai fost peste hotare (Liban, Turcia, Moscova), iar în anul 2011 a fost parte vătămată într-o cauză de trafic de persoane. A indicat că în anii 2012–2013 a fost inculpată într-o cauză de proxenetism, fiind condamnată la doi ani cu suspendare (f.d. 75-78, vol. I; 159-162, vol. III).

14. Anghel Nicolai audiat în calitate de martor a indicat că este concubinul părții vătămate E. M.. El a făcut declarații analogice cu cele ale părții vătămate. A declarat că din discuțiile avute cu E. M., a înțeles că aceasta era presată de inculpată să restituie o sumă de bani legată de plecarea în Dubai și de haine. Budak o apela frecvent în legătură cu acest subiect. În ședința de judecată, martorul și-a modificat declarațiile. El a afirmat că E. M. era datoare inculpatei cu aproximativ 10.000 de lei pentru haine și bani primiți anterior, însă nu cunoaște exact cum s-a format datoria. A afirmat că E.M. evita să răspundă la apelurile inculpatei și nu dorea să achite datoria, deși ar fi avut posibilitatea financiară. Totodată, a indicat că E. M. ar fi discutat cu o persoană din cadrul poliției în vederea formulării unei plângeri împotriva inculpatei și că ar fi existat intenția de a organiza o transmitere controlată de bani pentru a o denunța pe Djulieta Budak. El a negat existența unor presiuni sau amenințări. A menționat că partea vătămată nu este o persoană sinceră și că anterior ar fi avut probleme cu legea (f.d. 79-81, vol. I; 209-211, vol. III).

15. Valentina C., audiată în calitate de parte vătămată a indicat că este mama părții vătămate E. M.. Ea a indicat că Djulieta Budak i-a propus ca fiica sa să plece în Dubai pentru a lucra într-un club de noapte, menționând explicit că va presta servicii sexuale contra plată. A indicat că inculpata a organizat plecarea și că ulterior fiica sa i-a comunicat că persoana din Dubai a transmis inculpatei aproximativ 2.000 de dolari pentru faptul că a facilitat plecarea. În ședința de judecată, martora a susținut declarațiile anterioare și a precizat că inculpata a afirmat că nu solicită bani de la fiica sa și că plecarea va fi organizată printr-o persoană din Dubai. A declarat că ulterior s-a solicitat suma de 3.000 de euro de la persoana din Dubai pentru organizarea plecării. Nu cunoaște exact activitatea desfășurată de fiica sa în Dubai, însă din relatările acesteia ar fi rezultat că inițial a lucrat ca dansatoare, iar ulterior a fost nevoită să practice prostituția pentru a restitui bani (f.d. 97-98 vol. I; 184-185 vol. III).

16. Martora Svetlana Stoev a declarat că o cunoaște pe Djulieta Budak de aproximativ trei ani și că a văzut-o în repetate rânduri în compania lui L. și A., despre care știa că practică prostituția. A indicat că aceste fete îi datorau inculpatei bani pentru haine luate pe datorie și că Budak le solicita frecvent restituirea sumelor, inclusiv ridicând tonul în convorbirile telefonice. De asemenea, a declarat că a văzut-o pe E. la domiciliul inculpatei, iar aceasta îi solicita ajutor pentru plecarea în Dubai. Ulterior, Budak i-a spus că i-a împrumutat lui E. bani pentru plecare și că o căuta pentru a-și recupera datoria. În ședința de judecată, martora a

menținut în esență faptul că Budak se ocupa cu vânzarea hainelor, inclusiv în rate sau pe datorie. A relatat că E. ar fi solicitat inculpatei un împrumut (aproximativ 2.000 de euro/dolari) pentru a pleca în Emiratele Arabe, iar ulterior a aflat de la Budak că aceasta ar fi gajat bijuterii pentru a-i da banii. Ea a declarat că nu a auzit ca inculpata să fie proxeneta fetelor și nu a observat implicarea directă a acesteia în activități de prostituție. A menționat că a auzit despre existența unor datorii ale lui L. și E. față de Budak, însă nu a asistat la transmiterea efectivă a banilor și nu cunoaște detalii privind activitatea lui E. în Dubai (f.d. 86, vol. I; 168-169, vol. III; f.d. 13-15, vol. IV).

17. Martorul apărării, Larisa Stavila, mătușa inculpatei a declarat că inculpata vindea haine la piață și că E. M. era cunoscută ca practicând prostituția. A susținut că E. avea datorii pentru haine și că inculpata i-ar fi împrumutat bani. Ea a descris conflicte verbale pentru datorie, negând că inculpata ar avea legătură cu serviciile de prestări sexuale (f.d. 11-12, vol. IV).

18. Djulieta Budak nu a recunoscut vina. În calitate de bănuită și ulterior de învinuită, aceasta a declarat că relațiile cu E. M., A. P. și L. M. au fost exclusiv de natură comercială, susținând că le vindea haine, inclusiv în datorie, și că eventualele conflicte au apărut din cauza nerestituirii sumelor împrumutate. Cu privire la plecarea lui E. M. în Dubai, a afirmat că aceasta i-ar fi solicitat un împrumut pentru a pleca la prietenul său. Ea doar i-a dat bani și haine în datorie, fără a organiza plecarea sau a exercita constrângere. În cadrul confruntărilor cu A. P. și E. M., părțile vătămate și-au menținut declarațiile privind implicarea inculpatei în organizarea plecării și pretinderea de bani, în timp ce Budak a negat acuzațiile și a reiterat că relațiile dintre ele aveau caracter exclusiv de împrumut. În ședința de judecată, inculpata a sugerat că declarațiile persoanelor vătămate ar fi fost influențate și a negat orice implicare în recrutarea, transportarea sau exploatarea acestora.

19. Din anchetele sociale și înscrisurile eliberate de autoritățile administrației publice locale rezultă că A.P. este invalidă de gradul II, nu dispune de spațiu locativ propriu și crește singură un copil minor. Familia este încadrată în categoria social vulnerabilă (f.d. 49–50, vol. I). În privința lui E. M., actul de examinare a condițiilor de trai indică faptul că aceasta nu deține locuință proprie, locuiește cu părinții, are un copil minor la întreținere, iar membrii familiei nu au un loc stabil de muncă (f.d. 69, vol. I).

20. Din stenogramele convorbirilor telefonice interceptate în perioada 01 august – 20 septembrie 2014 rezultă discuții purtate de Djulieta Budak cu E.M. și L.M., în care apar referiri constante la activitatea desfășurată „на трасе” (pe traseu), la existența unor „клиенты” (clienți) și la remiterea unor sume de bani. În alte discuții apar referiri la cheltuieli invocate pentru justificarea solicitării banilor, fiind rostită expresia „пришел долг за газ” (a venit datoria la gaz) și menționată suma „1255 леев за газ” (1255 lei pentru gaz), ceea ce indică invocarea unor

datorii concrete în contextul solicitării banilor. Conversațiile relevă existența unei așteptări privind remiterea unor alte sume determinate. În discuții se atestă și raportarea activității desfășurate. În mai multe rânduri este utilizată expresia „ieșit pe traseu” ceea ce denotă desfășurarea unei activități într-un anumit loc, asociat în discuții cu prezența „clienților” (f.d. 15-55, vol. II).

21. În cadrul percheziției efectuate la domiciliul Djulietei Budak a fost ridicat un carnet ce conține înscrisuri manuscrise, în care sunt consemnate sume de bani, operațiuni aritmetice de adunare și scădere, totaluri intermediare și finale, precum și mențiuni precum „datorie” sau „A. gaz”. Pe unele file sunt indicate numere de telefon și adrese electronice. De asemenea, au fost ridicate fotografiile 3X4 aparținând părții vătămate E. M., procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit pe numele L. M. pentru practicarea prostituției, contract de abonament Moldcell pe numele L. M., trei copii a unor buletine de identitate, precum și mai multe fotografii ce aparțin persoanelor A. P. și L. M. (f.d. 185-201, vol. I). La examinarea telefonului ridicat în cadrul percheziției corporale de la Djulieta Budak, în memoria telefonului a fost identificată o înregistrare video în care apare o persoană de gen feminin, îmbrăcată într-o cămașă albastră, cu păr de culoare deschisă, frizură scurtă și ochi albaștri. În timpul redării se aud trei voci care discută despre bani și datorii. Din dialog rezultă referiri la o sumă de 2.100, la remiterea a 900 și la diferența rămasă datorată, precum și stabilirea unei întâlniri „duminică la ora 6”. În agenda telefonică erau salvate mai multe contacte, inclusiv numere asociate cu denumiri precum: „Lena Dubai”, „Lena Kurva”, „Liuda”, „fetele”, „foamea”, „Suka”, precum și alte nume (f.d. 173-175, vol. I).

22. Răspunsurile instituțiilor bancare și procesele-verbale de examinare a documentelor privind transferurile bănești consemnează efectuarea unui transfer în perioada relevantă de către Djulieta Budak în Federația Rusă, reflectând remiterea sumei de 400 de dolari la 02 decembrie 2013. În perioada 12 august - 17 august 2013, Djulitea Budak a primit un transfer internațional de la E. M. în mărime de 200 de euro și 2.500 de dolari (f.d. 217, 221, 223-224 vol. I).

c. Sentința

23. Cauza a fost examinată în procedură generală. La 10 septembrie 2020, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, Djulieta Budak a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii incriminate și condamnată la opt ani de închisoare. Instanța a admis parțial acțiunile civile și a dispus încasarea, de la Djulieta Budak, în beneficiul părților vătămate a prejudiciului moral în mărime de câte 20.000 de lei pentru fiecare.

24. Instanța a reținut că declarațiile părților vătămate sunt consecvente și confirmate prin coroborare cu restul probelor. În cazul E. M., s-a constatat recrutarea și organizarea plecării în Dubai pentru prestarea serviciilor sexuale, implicarea inculpatei în comunicarea cu persoana din Dubai, expedierea pașaportului, perfectarea biletelor și solicitarea ulterioară a sumei de 3.000 de

dolari, confirmată prin transferuri bancare (200 de euro și 2.500 de dolari), precum și cereri suplimentare pentru „bilet, chirie și haine” după revenirea în țară. În cazul A. P., instanța a reținut recrutarea și adăpostirea inițială, luarea buletinului sub pretextul perfectării actelor și determinarea la prostituție pentru restituirea unor pretinse datorii. Declarațiile martorilor Svetlana Stoiev, Valentina C. și Ana Lupu au confirmat discuțiile despre plecarea în Dubai și solicitarea sumelor de bani. Instanța a apreciat critic poziția inculpatei, calificând-o drept versiune de apărare. Versiunea apărării precum că datoriile pretinse proveneau din împrumuturi sau haine a fost respinsă ca neplauzibilă. Instanța a considerat că aceasta nu explică implicarea inculpatei în scanarea pașaportului, deplasările cu victima (internet-cafe/gară) și achitarea unor cheltuieli. Explicația inculpatei nu concordă cu sumele primite și solicitate. După transferurile efectuate din Dubai inculpata a continuat să ceară suplimentar bani pentru „bilet și haine”. Declarațiile martorului Anghel Nicolai au fost apreciate critic ca fiind contradictorii față de cele din faza urmăririi penale, inclusiv în privința relației cu victima la momentul plecării în Dubai. A fost respins și argumentul privind pretinsa implicare a unui polițist, în lipsa oricăror probe care să confirme o asemenea înțelegere. Instanța a reținut că starea de vulnerabilitate a victimelor este demonstrată (copii minori, lipsa locuinței și a resurselor, boala unui copil). Aceste vulnerabilități au fost exploatate de inculpată prin crearea unor datorii, promisiuni nerespectate și exercitarea controlului. Consimțământul la prostituție nu înlătură răspunderea penală în astfel de condiții. Instanța a invocat Hotărârea Plenului CSJ nr. 37/2004. Ansamblul probelor a fost considerat suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă. La stabilirea pedepsei, instanța a avut în vedere gravitatea faptei comise și a apreciat că reeducarea inculpatei nu poate avea loc în libertate și a considerat justificată aplicarea unei pedepse privative de libertate. Până la rămânerea definitivă a hotărârii, față de inculpată a fost aplicată măsura preventivă sub forma obligării de a nu părăsi țara.

d. Apelul și decizia instanței de apel

25. La 18 septembrie 2020, avocatul Alexandru Zmeu, în interesele inculpatei Djulietta Budak, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Avocatul invocă caracterul neclar al învinuirii și că acuzarea s-a bazat exclusiv pe declarațiile părților vătămate, fără probe obiective care să confirme recrutarea și exploatarea sexuală. Potrivit apărării, între inculpată și părțile vătămate au existat doar raporturi civile, iar acestea practicau prostituția independent.

26. Instanța de apel a fixat ședința de judecată pentru 06 iulie 2021. Inculpata a fost legal citată și s-a prezentat, însă avocatul ales, Alexandru Zmeu, nu s-a prezentat. Ulterior, cauza a fost repartizată de mai multe ori altor complete de judecată, fiind stabilite noi termene. Pentru termenul fixat la 13 decembrie 2022, avocatul ales a fost informat telefonic și a comunicat că se va prezenta, însă nu s-a prezentat. Citațiile expediate inculpatei s-au întors cu mențiunea „nereclamat” (f.d.

114, 148 vol. IV). La termenele ulterioare, inculpata a fost din nou citată, însă corespondența a fost returnată cu aceeași mențiune, iar avocatul ales, informat inclusiv prin poșta electronică și telefonic, nu s-a prezentat. Pentru termenul din 25 octombrie 2023, avocatul a confirmat telefonic că se va prezenta, însă nu s-a prezentat (f.d. 159, 161, 164 vol. IV). În vederea asigurării dreptului la apărare, la 12 septembrie 2023, instanța a dispus desemnarea unui avocat din oficiu și a examinat cauza în lipsa inculpatei și a avocatului ales, cu participarea apărătorului desemnat (f.d. 167 vol. IV).

27. La 20 decembrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul apărării și a menținut sentința. Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatei, iar concluziile acesteia sunt susținute de totalitatea probelor administrate. Decizia motivată a fost pronunțată la 20 decembrie 2023. Decizia instanței de apel nu a fost plasată pe pagina web a instanței.

e. Recursul

28. La 11 septembrie 2024, avocatul Alexandru Zmeu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare sau, subsidiar, trimiterea cauzei la rejudecare. În recurs, apărătorul a reluat, în esență, argumentele formulate anterior în apel, susținând că instanța de apel nu a examinat efectiv principalele critici ale apărării și nu a oferit o motivare suficientă cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, în special lipsa scopului exploatării sexuale și inexistența abuzului de poziție de vulnerabilitate. Recurentul a invocat că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatei și fără participarea apărătorului ales, ceea ce, în opinia sa, a încălcat dreptul la apărare și garanțiile unui proces echitabil. Potrivit recurentului, concluziile instanței s-ar întemeia preponderent pe declarațiile părților vătămate, fără o analiză critică a acestora în raport cu declarațiile martorilor și fără o coroborare reală cu ansamblul probatoriului administrat în cauză. Totodată, a invocat că probele administrate ar confirma caracterul voluntar al acțiunilor pretinsele victime și existența unor raporturi juridice de natură civilă între acestea și inculpată. Recurentul a mai susținut că nu poate fi reținută recrutarea unei persoane care practica anterior prostituția, precum și că una dintre pretinsele victime avea un venit lunar de aproximativ 9.000 de lei, superior salariului mediu prognozat la acea perioadă, ceea ce, în opinia sa, ar exclude existența unei poziții de vulnerabilitate.

29. La 10 mai 2025, avocatul Vladimir Kovali a încheiat cu Djulieta Budak un contract de asistență juridică, iar la 28 mai 2025 acesta a depus un supliment la cererea de recurs. Argumentele invocate de avocat, sunt similare celor formulate anterior de avocatul Alexandru Zmeu. Potrivit recurentului, instanța a ignorat declarațiile martorilor Nicolai Anghel, Angela Toderășco și L. M., care ar fi infirmat existența constrângerii sau recrutării, și ar fi indicat asupra unei posibile

provocări sau instrumentări a cauzei. Totodată, a susținut că instanța de apel nu a audiat nemijlocit martorii și nu a verificat declarațiile contestate. El a apreciat că declarațiile părții vătămate E. M. sunt contradictorii și afectate de propriul său istoric penal (inclusiv condamnări pentru proxenetism și implicarea în alte cauze privind prostituția și traficul), aspecte ignorate de instanțe. A mai susținut că ar fi existat o posibilă influență a prejudecăților etnice în aprecierea probelor.

30. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate *prima facie* de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [Ira-426/2024](#), § 21). De asemenea, după cum rezultă din art. 431 pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul recursurilor care nu sunt „considerate admisibile”, instanța nu este obligată să solicite prezentarea referinței. Curtea Supremă de Justiție nu a solicitat depunerea referinței la recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Conform art. 422 Cod de procedură penală, în vigoare la data depunerii recursului, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale. Curtea Supremă de Justiție a clarificat modul de calculare a termenului de recurs împotriva deciziilor instanței de apel (încheierea nr. [Ira-588/2025](#), § 9). Din actele dosarului rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 20 decembrie 2023. Aceasta nu a fost plasată pe pagina web a instanței. Totodată, în dosar nu se regăsesc date care să confirme comunicarea sau recepționarea deciziei motivate de către condamnată ori de către apărătorul ales. Apărătorul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 05 august 2024 și a declarat recurs la 11 septembrie 2024. Prin urmare, recursul declarat nu poate fi calificat ca tardiv și urmează a fi examinat în limitele prevăzute de lege.

33. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp

cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85).

34. În decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară” și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

35. Din paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

36. În esență, recursurile vizează pretinsul caracter arbitrar al deciziei instanței de apel, lipsa unei examinări efective a criticilor apărării și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Recurenții contestă reținerea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, susținând inexistența scopului exploatării sexuale și a abuzului de poziție de vulnerabilitate, caracterul voluntar al acțiunilor părților vătămate și natura civilă a raporturilor dintre acestea și inculpată. Totodată, invocă ignorarea unor declarații testimoniale considerate favorabile apărării, neaudirea nemijlocită a martorilor în apel și încălcarea dreptului la apărare prin examinarea cauzei în lipsa inculpatei și a apărătorului ales.

37. Completul constată că aceste susțineri reprezintă, în esență, un dezacord cu modul de apreciere a probelor, fără a demonstra existența unei evaluări vădit nerezonabile a probelor esențiale. Aprecierea probelor efectuată de instanța de fond și apel nu este irațională, întrucât concluziile sunt bazate pe o analiză logică și coerentă a materialului probator, examinat în ansamblu. Instanța de apel a expus în mod explicit raționamentul care a condus la menținerea soluției de condamnare,

indicând probele pe care și-a întemeiat concluziile și explicând de ce a respins argumentele esențiale ale apărării. Din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limitele motivelor invocate în apel, în conformitate cu principiul devoluțiunii apelului și dispozițiile art. 413 și 414 Cod de procedură penală. Completul notează, de asemenea, că instanța de apel nu a dat o nouă apreciere probelor testimoniale neaudiate în apel, ci a verificat concluziile primei instanțe prin raportare la ansamblul probator administrat la fond. Existența unor declarații pe care apărarea le consideră favorabile nu transformă, prin ea însăși, hotărârea în una arbitrară. Standardul impus de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu obligă instanța de recurs să verifice dacă instanțele inferioare ar fi putut interpreta diferit aceleași declarații, ci dacă interpretarea reținută este vădit nerezonabilă și determinantă pentru soluție. Recurenții nu indică o eroare evidentă, imposibil de explicat rațional, prin care instanța de apel ar fi denaturat conținutul acestor declarații ori ar fi ignorat o probă decisivă în mod inexplicabil.

38. În ceea ce privește declarațiile martorei Angela Toderășco, completul observă că acestea au fost date în faza urmăririi penale, nu au fost valorificate de acuzare în rechizitoriu și nu au constituit temei al soluției instanței de fond. În fața primei instanțe, apărătorul ales nu a solicitat audierea acestei martore și nu a insistat asupra administrării acestei probe. De asemenea, în apel nu a fost formulată o cerere expresă privind audierea acestui martor sau valorificarea distinctă a acestei declarații. În aceste condiții, nu se poate susține că instanța de apel ar fi ignorat o probă decisivă sau ar fi omis analiza unui element determinant al cauzei. Referitor la declarațiile L. M., completul constată că instanțele inferioare le-au analizat în contextul ansamblului probator și le-a apreciat în coroborare cu celelalte mijloace de probă administrate. Faptul că aceste declarații conțin elemente favorabile apărării nu impune instanței obligația de a le conferi valoare probatorie superioară altor probe considerate mai credibile și mai coerente, care apreciate în ansamblu susțin versiunea reținută în sentință și decizie. De asemenea, instanța de fond a motivat de ce a apreciat critic declarațiile martorului Nicolai Anghel în partea în care acestea au fost contradictorii sau inconsecvente, iar instanța de apel a confirmat aceste concluzii. Completul reiterează că instanța de apel poate chiar printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

39. Distinct de susținerile privind pretinsa ignorare a unor declarații, recurenții susțin că instanțele inferioare ar fi reținut în mod eronat existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, în special existența scopului exploatării și a abuzului de vulnerabilitate. Completul reține că această critică vizează, în realitate, aprecierea situației de fapt stabilite de instanțele inferioare și modul în care acestea au dedus existența elementelor laturii obiective

și subiective ale infracțiunii din ansamblul probator administrat. Faptul că o persoană practica anterior prostituția nu exclude, prin sine, posibilitatea recrutării sau exploatării în sensul art. 165 Cod penal prin exploatarea poziției de vulnerabilitate. Recurenții susțin că nu poate fi reținută existența unei poziții de vulnerabilitate în condițiile în care una dintre părțile vătămate a declarat că realiza un venit lunar de aproximativ 9.000 de lei. Completul reține că existența unui salariu declarat nu exclude, prin sine, poziția de vulnerabilitate în sensul art. 165 Cod penal. Vulnerabilitatea este o chestiune ce se analizează în ansamblu. Potrivit pct. 5.8 din [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 37 din 22 noiembrie 2004, vulnerabilitatea poate rezulta din situația economică precară, afectarea familială sau lipsa resurselor sociale și nu se reduce la lipsa totală a veniturilor. În cauză, instanțele nu au fundamentat vulnerabilitatea exclusiv pe lipsa salariului, ci pe ansamblul circumstanțelor: situația familială, dependența economică, mecanismul „datoriilor” și controlul exercitat asupra câștigurilor. Această apreciere nu este vădit nerezonabilă. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

40. Recurenții susțin că examinarea apelului ar fi avut loc în lipsa condamnatei și fără participarea apărătorului ales, iar desemnarea unui apărător din oficiu ar fi fost arbitrară, afectând garanțiile unui proces echitabil. Completul notează că, începând cu 01 septembrie 2023, nerespectarea regulilor de citare nu mai este un temei de recurs. Din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a dispus citarea condamnatei și a apărătorului ales, iar în contextul neprezentării acestora, a asigurat continuitatea apărării prin desemnarea unui apărător din oficiu (vezi para. 26). Atît inculpata cît și apărătorul ei ales cunoșteau despre examinarea cauzei și au manifestat lipsă de diligență la exercitarea obligației de a compărea în fața instanței de apel. Recurenții nu demonstrează în ce mod concret aceste pretinse neregularități ar fi influențat soluția pronunțată.

41. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile avocaților Alexandru Zmeu și Vladimir Kovali împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru